

NAŠA ÚCTA A VĎAKA

KAMARÁTI, BRATIA, PO JEDNOM SA TRATIA

Týmito slovami horehronskej piesne sa zvykneme lúčiť so vzácnymi priateľmi, pri ich odprevádzaní do večnosti, pokloniť sa, vzdať im našu úctu a vysloviť slová poďakovania za prežité spoločné chvíle života. Sú to chvíle, s ktorými je veľmi ťažko sa vyrovnáť, ale život ich prináša vždy vtedy keď to najmenej čakáme i keď často o nich vieme. Žijeme však časy, v ktorých nevieme ani dňa, ani hodiny, kedy sme povolání pokloniť sa, vzájomne si odovzdať posolstvo pre budúcnosť, rozvíjať a zveľaďovať ho a tým priniesť osobný vklad do života svojho národa. V našom banskobystrickom matičnom spoločenstve máme rokmi zaužívaný zvyk „zazvonit' v tom našom ZVONE“ každému na jeho poslednú cestu, zaspomínať, pokloniť sa a sľúbiť, že nezabudneme.

Vojto Majling - slovenský fotograf, dokumentarista, zberateľ ľud. slovesnosti, novinár, aranžér, publicista, prišiel na svet 24.3.1938 v Harmanci, Na slávnych radvanských jarmokoch sa stretával s čímisi, čo poznačilo jeho život – veľa ľudí, dobrá nálada, priateľské podávanie rúk, konačky a pri nich pesničky s muzikantmi a z času na čas aj tance ,alebo aj tvrdšie slová a postoje ľudí k životu, Bol mimoriadne nadaný športovec, venoval sa chodeckému športu a dostal sa až do slovenskej ľahkoatletickej reprezentácie a pripravoval sa na olympiádu v Ríme. Žiaľ zranenie ukončilo jeho sľubnú kariéru. Našiel si však iné záľuby. Nadviazal mimoriadne priateľské vzťahy s mnohými nositeľmi tradícií z dedín a folklórnych kolektívov. Učarovali mu ľudové remeslá a začal „vyťahovať na svetlo sveta“ nadaných a šikovných ľudí. Vzácnou bola jeho spolupráca od roku 1990 s obnoveným matičným odborom v Banskej Bystrici cez svoje životné krédo : „ *Kto chce človeka spoznať dušu národa, to čo je v nej najhlbšie skryté, musí sa naučiť porozumieť reči, piesňam a zvykom jeho ľudu*“. **Vojto Majling sa svojim tvorivým životom dostával k podstate tradičnej i národnej kultúry a k priateľstvám ľudí na slovenských dedinách, od ktorých odišiel do večnosti 3.10.2021**

Michal Kališka - osvetový pracovník, organizátor kultúrneho života, hudobník, dlhoročný činovník Matice slovenskej, sa narodil 21.11.1941 v Hnúšti Likier, V roku 1977 nastúpil na miesto inšpektora kultúry na OK S KNV a o rok na to sa stal riaditeľom Domu družby, kde v roku 1985 založil džezový orchester BB Band, spevácky zbor Družba a organizoval viaceré súťaže a festivaly populárnej piesne - Bystrické zvony, Detsianska Zlatá ruža i Erb Modrého Kameňa, Po obnovení MO MS v roku 1990 sa stal členom Výboru MO a následne aj prvým riaditeľom Domu MS, ktorého zriadenie si petíciou vyžiadalo vyše 25 tisíc obyvateľov Banskej Bystrice, Pod jeho záštitou v dome MS vo svojej činnosti pokračovali spevácky zbor Collégium Cantus, orchester BB Ban Jazz Band, detský súbor Matičiarik súbor mladých Priehalina, spevácke skupiny súboru Partizán, hudobné kvarteto Trávníckovci, začal sa organizovať Festival matičných speváckych zborov, programové cykly Udalosti

a Osobnosti, História, Tradície, Kultúra i medzinárodný dixielandový festival, významná bola jeho programová pomoc matičným festivalom slovenskej mládeže, spolkom Slovákov v zahraničí, s klubom rodákov z Gemera, Novohradu, Liptova, Zemplína a Turca, matičným stretnutiam k výročiam zvrchovanosti i ďalším matičným podujatiam. **Náš matičný brat a výnimočný priateľ Miško Kališka nás opustil 14.10.2021.**

Klaniame sa vzácnjej pamiatke vzácných ľudí nášho banskobystriického matičného spoločenstva a ďakujeme Vojtovi M a j l i n g o v i a Miškovi K a l i š k o v i za všetky okamihy spoločného života. V tom našom spoločnom živí obidvaja boli verní poslaniu našej národnej ustanovizne, boli pravdiví v naplňaní myšlienok odkazov kultúry nášho národa, a odovzdávali sa nám počas rokov naplno. Naše poďakovanie patrí ich životu s nami a ich večnej pamiatke cez ich odkaz svojim matičným následníkom : „ *Obetné plody podtatranskej zeme nesú na sebe kvapky nášho znoja, čo na oltári Bohu venujeme do ďalšej borby naše snahy spoja*“.

S hlbokou úctou členovia MO MS